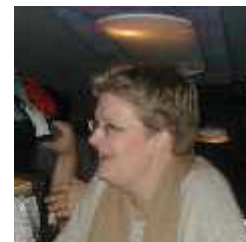

GOSPEL FACTOR's HISTORIE

Af korleder Anne Jakshøj, marts 2003

"Fødslen"

Gospel Factor blev "født" i 1992, hvor det ikke hed Gospel Factor, men "Frelsens Hærs forenede gospelkor". Et navn, som vi efter et års tid fik ændret. Vi var omkring 25 til at starte med, og der var ikke altid lige godt fremmøde - vi har da siddet en 12-14 stykker både til øvelser og når vi skulle optræde. Dengang var vores helt faste aftale, at vi skulle synge om onsdagen én gang om måneden til nogle hverdagsgudstjenester, som Frelsens Hær havde. Der var ikke noget med lydprøver eller møde i god tid.

Der kom gang i udviklingen

Men i 1994 fik vi en invitation til at komme til Nordengland i påsken 1995, og så havde vi et mål at arbejde hen imod. Det var også i 1994 jeg fik fat i Allan (trommeslager) som min mand havde spillet sammen med. Vi øvede to gange med ham inden en tur til Nakskov, hvor vi optrådte med en batteridrevet højttaler!

Allan fik fat i en bassist før turen til England og overtalte mig til at leje et lille sanganlæg med ganske få mikrofoner til turen. Så lavede han (endeløse) lydprøver med os inden koncerterne i England, fandt en eller anden fra menigheden som kunne skrue op og ned - og det var det.

Vi indtog England med storm

Vi troede nok ikke så meget på os selv inden vi tog afsted, men englænderne var vilde med os og fulgte med fra by til by - det var en ubeskriveligt god tur! Så da vi kom hjem, vidste vi hvem vi var og hvad vi kunne og ville arbejde videre med! (Vi var i øvrigt 40 personer afsted, og koret var blevet fordoblet i størrelse siden året før!)

I 1996 var vi i Holland og Belgien og dér havde vi fået Simon som bassist samt Michael på saxofon med. Desuden havde vi en fast lydmand, der rejste med - så niveauet var steget noget siden forrige tur. Desværre havde vi stadig ingen andre pianister end mig selv, så jeg dirigerede fortsat "med øjenbrynene".

Op- og nedture

I 1997 var vi i Norge (som jo har utroligt gode kor alle vegne, så jeg tror ikke de var så imponerede!) - og så holdt vi en rejsepause på nogen år. Vi fik pianist - først én der hed Lars (Susannes søn) - siden Martin. En af de store oplevelser i dén periode var, at vi sang til "Gospel for Balkan" sammen med alle mulige berømte kor - og fik nærmest det største bifald.

Det med at lave koreografinumre har vi haft med siden allerførste Englandstur, men det er selvfølgelig blevet udbygget meget undervejs og folk er blevet meget friere. Alligevel tror jeg, den største udvikling har været *sangteknisk* og så folks *indstilling* i koret. Sangteknisk har vi fået en meget mere sort og autentisk klang, godt hjulpet af gæstelærere som Janne Wind - og folks indstilling er blevet meget mere positiv og energisk, efterhånden som det er blevet et kor, folk vælger *til* og ikke et kor fyldt med unge, som kun melder sig ind for at være sammen med "de andre" - men ikke rigtig gider synge og da slet ikke f.eks. øve derhjemme.

Den allerbedste tid...

I 1999-2000 dykkede vi lidt. Nogen af de rigtig vigtige personer, både ledelsesmæssigt og solistmæssigt, rejste til udlandet - forskellige planer om at komme ud med koret blev ikke til noget - der var lidt stilstand og det hele var sådan *øv*-agtigt uden at krisen brød rigtigt ud. Men i stedet viste det sig at blive *begyndelsen til den allerbedste tid i korets historie!* De nye folk, der kom ind, var dejlige energifyldte og meget positive mennesker, nye solister blev fundet og trænet, to Englandsture, i 2001 og 2002 gav blod på tanden til flere ture. - Og hver gang folk hører os, med få måneder mellemrum, siger de, at vi er blevet endnu bedre en sidste gang!